

Willy Lustenhouwer in “De geschiedenis van het café-
chantant” - Tijdens mijn speurtochten naar typische
Brugse spreken en gezegden
“Tijdens mijn speurtochten naar typische Brugse
spreken en gezegden, kwam ik in het bezit van
zogezegde lieder-schriften ofte “cahiers”, waarin
heel wat oude liedjes genoteerd waren, en
aangezien het ene deel dicht bij het andere
aanleunde op gebied van folklore, groeide mijn
interesse voor het volkslied aldus, dat spreken en
gezegden uiteindelijk zelfs naar het tweede plan
verzeilden. Met deze - vaak zelfs in fonetische
termen - geschreven teksten was ik evenwel niks
gebaat, wanneer ik de melodie van het liedje in
kwestie niet kon te pakken krijgen. Aldus begon een
nieuwe speurtocht op zoek naar mensen welke mij
de desbetreffende liedjes nog konden voorzingen.
Op die trektochten leidde het spoor mij steevast

naar personen die de kaap van driekwart-eeuw-levenstijd reeds gepasseerd
waren, waardoor ik meteen tot de bevinding kwam dat getalm uit den boze
was, aangezien met het uitsterven van de generatie van toen ook de liedjes in
de vergetelheid zouden geraken.”

(Willy Lustenhouwer in “De geschiedenis van het café-
chantant met 249 liedjes uit oma’s tijd”, uitgeverij
Grafisch Bedrijf Schoonbaert, 1987, pag. 13)